

ВІДКРИТА ВИХОВНА ГОДИНА НА ТЕМУ:

«ЦІНУЙ ЖИТТЯ!».

Мета: виховання у молодого покоління почуття патріотизму, відданості справі зміцнення державності, активної громадянської позиції; виховувати людяність, гуманізм у стосунках, доброзичливість, повагу до людей, великодушність та здатність до самопожертви; розвивати вміння, формувати національно-патріотичне судження про гармонійне життя; спонукати їх до роздумів над важливими життєвими проблемами; ставлення до власного життя та життя інших людей, як до найвищої цінності.

Оформлення: проектор, уривки відео- та аудіо- записів.

Епіграф: «Найдорожче в людині — це життя. Воно дається один раз, і прожити його потрібно так, щоб не було нестерпно боляче за безцільно прожиті роки, щоб не палила ганьба, за підленьке і дріб'язкове минуле...»

(М. Островський)

Хід виховної години:

Викладач: Найцінніше, що є у людини, — це її життя. Воно дається їй тільки раз і кожній — своє. Довге чи коротке, неповторне і звичне, радісне і сумне, солодке, як мед, і гірке, як полин, воно триває лише від народження до смерті, і його не можна прожити двічі.

Таємниця життя... Вона хвилювала людей завжди з того часу, як вони усвідомили себе живими істотами. Чи має життя якусь мету і сенс, і в чому воно? Хто керує людським життям? Чи можна зробити його кращим і щасливішим? Чи має людина право піти з життя або позбавити іншу людину? Ці й багато інших подібних питань у всі часи привертали увагу не тільки філософів, а й письменників, художників, учених і навіть пересічних людей — кожного, хто хоч раз замислювався над таємницею свого життя.

Читець: (*виходить хлопець в одязі читця і читає з папірису*) Один східний володар захотів пізнати всю історію людства. Мудрець приніс йому 500 томів. Зайнятий державними справами, цар відіслав його, наказавши викласти все це в більш стислій формі. Через 20 років мудрець повернувся. Історія людства займала тепер 50 томів, але цар був уже занадто старий, щоб подолати стільки товстих книг і знову відіслав мудреця. Пройшло ще 20 років, і постарілий, посивілий мудрець приніс володарю один-єдиний том, який вмещав усю премудрість світу, яку той прагнув пізнати. Однак цар лежав на смертельному одрі і у нього не залишилось часу, щоб прочитати навіть одну цю книгу. Тоді мудрець виклав йому історію людства в одному рядку: **людина народжується, старіє і помирає.**

Викладач: Тож для чого людина приходить у цей світ? Щоб помучитись, постраждати і безслідно піти у забуття? Яка ціль у цьому всьому? В чому мета життя?

Відповідь на ці, та багато інших запитань про цінність життя шукали люди у всі віки, у всі часи.

З античних часів людство користується правилом, сформульованим давньогрецьким філософом Протагером: «Людина є мірилом усіх речей, а цінність людського життя є найвищою суспільною цінністю».

Учень: Людина — найсильніша істота на Землі. Людиною у повному розумінні слова треба стати, тобто досягти певного рівня фізичного та інтелектуального, морального і соціального стану, оволодіти певним видом діяльності, іншими словами, — ствердити себе як суб'єкта суспільного розвитку, господаря власної долі.

Учень: Людина є частиною народу, держави, суспільства в цілому. І вона має свої права й обов'язки.

Основним правом людини є право на життя. Це одне з найважливіших і найвагоміших прав, яке сприяє здійсненню всіх інших прав і свобод. Це право, яке не може оновлюватися чи відбиратися. Тому захист прав на життя належить до найцінніших пріоритетів людської цивілізації.

Читець: Правові засади піклування держави про охорону життя, здоров'я громадян, що передбачені Конституцією України, де визначено, що найвищою соціальною цінністю є людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека. У статті 27 Основного Закону України зазначено: «Кожна людина має невід'ємне право на життя. Ніхто не може бути свавільно позбавлений життя. Обов'язок держави – захищати життя людини. Кожен має право захищати своє життя і здоров'я інших людей від протиправних посягань».

Кожен повинен керуватися положенням цих документів, адже їх порушення, як свідчить історія, приводить до тяжких невинуватих наслідків.

Учень: Життя, як мить, єдина мить,
Махне крилом — і пролетить...
Але в цю мить, коротку мить,
Було і сонце, і блакить.

Я, поки серцем не зачах,
Вкарбую їх в своїх очах.
Бо нам дана мить для життя,
А вічність? — То для забуття.

(по черзі виходять шестеро дівчат. У руках вони тримають свічки, що символізують народження дитини, підлітковий вік, юність, молодість і зрілість)

Учень: Коли дитина народжується, її свічка починає горіти. Тремтливий вогник поступово розгоряється, але він може згаснути будь-якої миті від легенького вітру, як дитина від хвороби. Тому батьки прикривають це полум'я долонями, щоб їхня дитина мала шанс на довге життя.

Учень: Виростаючи, дитина стає підлітком. Вогонь ще тріпотить, не маючи змоги заспокоїтися, наче характер підлітка. Підлітковий вік — особлива пора людського життя, коли ти вже торкнувся притягальної сили землі, а легенькі крила дитинства ще піднімають тебе у небо, де живе казка, де панує мрія.

Учень: Пізніше людина переходить в юність. Частина свічки згоріла, вогонь заспокоївся, але його колір постійно змінюється, так само, як змінюються думки та емоції в головах юних людей. Юність — це період нашого життя, коли ми робимо

найвеличніше своє відкриття – відкриваємо самих себе. У цих пошуках глибокий зміст: кожен може розкрити свої реальні, досі незнані можливості.

Учень: Після юності настає молодість. Людина на землі живе для щастя, добра і любові. Вона шукає вічне кохання, мріє про взаємність, боляче переживає прикрощі та шалено радіє, коли на це є причина, здобуває освіту, влаштовується на роботу, створює сім'ю, виховує дітей. Тому її свічка дає вже стабільну кількість світла і тепла.

Учень: Згоріла вже чимала частина свічки. Людина починає підбивати підсумки, думає про те, що вона зробила за той час, доки горів її вогонь.

Учень: На своєму останньому етапі свічка горить найяскравіше. Це тому, що людина стає мудрою. Вона ділиться своїм теплом з оточуючими, передаючи їм свій досвід, а коли віск закінчується – гасне.

Відео-пісня: «Життя починається» Океан Ельзи (5,25 хв.)

Учень: Так! Треба жити кожним днем,
Не відкладаючи на потім...
Що має бути — не обминем
В своїх стараннях і турботі.
Нам треба жити кожним днем,
Не ждуть омріяної дати.
Горить сьогоднішнім вогнем,
Бо «потім» може й не настати...
(В. Крищенко)

Відео: «Бог написав тобі листа» (5 хв.)

Викладач: Любе дитя...
Можливо, ти не знаєш Мене, але Я знаю про тебе все
Я знаю, коли ти сідаєш і коли встаєш
Мені відомі всі твої шляхи
Я створив тебе на Свій Образ
Ти з Мого роду
Ти не випадковість, в Моїй книзі записані всі призначені для тебе дні
Я визначив час твого народження і місце проживання
Я щиро люблю тебе, але часом ти вчиняєш негідно
Бувають моменти, коли сподіваєшся,
що ніхто тебе не побачить, але Я бачу...
Мені сумно, коли своїми словами
та вчинками ти завдаєш болю іншим та собі
Тоді тобі самому стає соромно і ти думаєш, що дуже далекий від Мене...
Та Я люблю тебе...
тому дав тобі можливість подолати цю безодню гріха
Я віддав Свого єдиного Сина на смерть замість тебе
Він був покараний за те, що зробив ти,
і тепер ти можеш прийти до Мене

і насолоджуватись моєю любов'ю
Тому в твоєму майбутньому є надія
Мої думки про тебе численніші від піску на морському березі
Я втішаюсь тобою в серці Своєму
Чую тебе, коли звертаєшся до Мене
Як пастир несе на руках ягня, так Я буду носити тебе на грудях
Прийде день, і Я зітру всі сльози з твоїх очей
Я заберу весь біль,
який тобі довелося терпіти на цій землі
Я за тебе, а не проти.
Не пошкодував нічого заради твоєї любові до Мене
Я полюбив тебе вічною любов'ю
і ніщо у всьому Всесвіті
не зможе розлучити нас
І ось Я стаю під дверима
Твого серця та стукаю.
Чи відчиниш двері?
Чи станеш Моїм дітям?

З любов'ю, Твій Отець Господь Бог

P.S. Якщо ти віриш Мені, просто скажи: «Так, я вірю

Пробач мене за те, що завдавав

Тобі болю своїми гріховними вчинками.

Я відчиняю двері серця і приймаю

Тебе як свого Господа і Спасителя.

Дякую за Твою любов, за прощення гріхів за дар вічного життя.

Візьми моє життя в Свої руки.

Зроби мене такою людиною,

якою Ти хочеш мене бачити.

Дякую Тобі, мій Отче».

Учень: Вдумаймося у слова, що життя є великий дар, і хто його не цінує, цього дарунка не заслуговує. А щоб цінувати життя, треба знати і розуміти своє місце в ньому. Звичайно, нікому не дано з цілковитою точністю визначити, своє майбутнє. Та все ж, кожному під силу намітити власний шлях самоутворення, кожному слід знати, що він спроможний підсилити в собі, а що відкинути, чи хоча б, пом'якшити.

Учень: Вищий прояв краси людини виражається в турботі про процвітання своєї Батьківщини, у готовності в будь-яку хвилину встати на її захист. Любити Батьківщину - значить пишатися її досягненнями, бути корисним для свого народу, боротися з тим, що заважає нам жити. «Для нас у ріднім краю навіть дим солодкий та коханий» писала Леся Українка. Від того, якими інтересами живе людина, як бере участь у рішенні, нехай навіть маленьких, але суспільно корисних завдань, залежить готовність до життя. А цінувати життя неможливо без любові до рідної землі.

Учень: На наш край неодноразово зазіхали вороги: і турки, і татари, і поляки. Вони хотіли підкорити собі нашу Батьківщину, володіти її безмежними просторами. Вони руйнували, палили села і міста, забирали в полон красивих українських дівчат, які славились на весь світ своєю красою; міцних хлопців, яких потім продавали на

невільницьких ринках, а старих людей просто безжалісно вбивали. Плач і стогін стояли над рідною землею. Але український народ не корився лихим нападникам, мужньо боровся проти них.

Учень: Минуле століття принесло на землі України трагедію — Другу світову війну, яка для нашого народу назавжди стала Великою Вітчизняною. Не згасає пам'ять про тих, хто, не вагаючись, віддав своє життя в ім'я свободи і незалежності. Найвищим виявом гуманізму є жертовність в ім'я інших людей.

Учень: Відзначаючи велику любов і повагу до інших людей, героїзм і самопожертву в ім'я держави та її народу, не можна обійти увагою гіркі сторінки сучасної історії України, пов'язані з наслідками аварії на Чорнобильській АЕС. Ми пам'ятаємо імена перших пожежників, які закрили своїми тілами понівечений вибухом реактор, врятувавши світ від загибелі. Пізніше тисячі людей із різних куточків Землі взяли участь у ліквідації наслідків аварії: вони не думали про себе, не вагалися, хоча у них був вибір — рятувати себе чи рятувати інших. Вони обрали порятунок планети, адже розуміли: перемогти стихію — значить рятувати життя на Землі; ціною власного життя подарували нам радість сьогодення.

Учень: Україна не раз піднімалась з колін. Побита і ціла в ранах, та нездоланна для ворогів своїх, вона йшла ворогу під кулі, щоб захистити всіх своїх дітей.

Учень: Ми вшановуємо пам'ять героїв України: Голодомор 1932-1933рр., Битва під Крутами, Бабин Яр...

Відео-пісня: «Бій під Крутами» (5,30 хв.)

Учень: Терновим шляхом дійшла Україна до сьогоднішніх днів. Здавалось все скінчилось, давно минуло, і більш ніхто не пройде шляхом тих кровавих дій.

Учень: Та тепер ми стали учасниками ще однієї трагедії нашої країни. Трагічні події починаючи з листопада 2013 року, тривожать та не залишають байдужими жодного громадянина країни.

Відео-пісня: «Мамина молитва» (3,40 хв.)

Учень: Сьогодні наші славні воїни обороняють від ворога незалежність та територіальну цілісність України. Наші захисники, як ніколи потребують уваги, розуміння та підтримки.

Учень: Мій Любий солдате, пишу я до тебе
З подякою від щирого серця,
Що маю сьогодні я мирнеє небо,
Й надію, що лихо минеться.
Ти зараз на Сході – мене захищаєш,
Щоб мирним у мене був сон,
І те, що молюсь я за тебе – не знаєш,
На це не потрібно ікон.
Я просто у небо звертаюсь до Бога,
Щоб він тебе крізь боронив,
Безпечною всюди була щоб дорога

І стало на все тобі сил.
Щоб ти повернувся вцілілим, благаю,
Молюся за тебе щодня,
І хоч особисто тебе я не знаю,
Мені відтепер ти – рідня!

Викладач: Наша Україна горда від того, що зуміла виховати людей, здатних об'єднатися на Майдані, здобути волю, вибороти справедливість. Ми заявили про себе, як про велику націю, гідну зайняти достойне місце в світовій спільноті.

Кожному з нас необхідно усвідомити, за що боролися учасники Євромайдану і заради чого жертвувала життям «Небесна сотня»....

Відео-вірш: «Це моя і твоя війна» Анастасія Дмитрук (1,06 хв.)

Учень: Не розчаровуйсь в Україні,
А розумій її печаль.
Що робиш ти для неї нині –
У себе спершу запитай.
Не розчаровуйсь в Україні,
Вона свята, а грішні – ми
В її недолі часто винні
Її ж бо дочки і сини.

Не розчаровуйсь в Україні,
Ідеї волі певним будь,
Бо тільки той є справжнім сином,
Хто вміє неньку захистити.

Не розчаровуйсь в Україні,
Вір, що мине важка пора,
Розквітне пишний цвіт калини,
В садах достатку і добра.

Викладач: На сьогодні їх вже не сотні, а тисячі.... тисячі синів і доньок – патріотів, які віддали життя за щасливе майбутнє незалежної України. Вони гинуть за честь, за волю, за право бути Українцем за свою Батьківщину. Тисячі патріотів стали лебедями, які запалили мільйони сердець, але втратили свої....

Відео-пісня: «Білі лебеді у небесах» (3,40 хв.)

Учень: А скільки матерів, сестер, коханих чекали і не дочекалися своїх синів, братів, чоловіків.

Учень: - Я йду на смерть, а ти не плач за мною,
Я йду, щоб ти не бачила війни.
Якщо помру, згадай мене сльозою,
І я прийду... в твої щасливі сни...
- Не йди, прошу, побудь іще, благаю...
І вже немає сили підвестись...

Чи ще хоч раз побачу?

- Я не знаю...

Та ти чекай, май віру і молись...

Не плач, прошу, нічого не змінити...

Мій час настав, покликала війна...

Я маю рідну землю захистити,

Вона ж у мене як і ти - ОДНА...

- Мій любий, доки серце в грудях б'ється

За тебе буду Господа молити...

Моя любов до тебе озоветься

І від ворожих ГРАДів захистить.

... Тепер він там, де спокою немає,

Де смерть своїми залпами гримить...

Вона ж щонаочі молиться й чекає,

І вірить... і продовжує любити...

Учень: У народі недаремно кажуть, що час не владний над материнським горем. І скільки б не минуло років і десятиліть від того, коли пролилася перша кров в незалежній державі, вони ніколи не принесуть спокою матерям, діти яких віддали найдорожче - життя у боротьбі за волю, справедливість, вільну думку...

Відео-пісня: «Мамо, не плач» Олександр Доля (2,40 хв.)

Учень: На Сході України триває війна. І хоч би хто там не казав, що стрілянина припинилась, що кількість вбитих під час перемир'я зменшилась в рази – ми все одно знаємо, що війна йде, що вона не закінчилась. А на війні, як на війні: втрати, поразки, перемоги, відчай, розпач і сподівання... Ціле плетиво людських емоцій та бажань. Серед яких одне, мабуть, найбільш вагоме – перемогти та вижити...

Учень: Ти чуєш, мамо, постріли гармати?

Ти бачиш, мамо, в небі в'ється дим?

Я у руках тримаю, мамо, автомата

Не хочу, мамо, помирати молодим!

Скажи мені, не плач, ну як там батько?

- Він цим пишається, що в нього син Герой!

- А як сестра, чи все у неї в порядку?

- Каже: «Вертайся, бо у мене ти один».

- А як ти сам, скажи мені, синочку...

Чи ти здоровий, чи живий ти там?

- Я тут в порядку, мамо, у гарячій точці

День пережив і трохи вже поспав

Ну добре, все, пора іти, підйом вже

Не згадуй лихом, і чекайте там

Я повернусь, не бійся, кажу точно

Ми тут усі єдині — я не сам!

Відео-пісня: «Українська війна» Скрыбін (4,03 хв.)

Учень: Війна, яка триває зараз – це не жахливий сон, а страшний період нашої історії. Сьогодні молодь стає тією верствою населення, яка відчуває на собі найбільшу відповідальність за майбутнє. Ми говоримо про війну, про солдатів, які зараз боронять незалежність нашої держави для того, щоб життя продовжувалось, щоб світило сонце, сміялись діти на своїй Українській землі.

Учень: Хай мати не плаче за сином,
А батько спокійно засне.
Хай воїн вернеться в хатину,
Де жінка з дитиною жде.
Вернися додому скоріше,
Життя не одне ти вже спас.
І вдячна тобі Батьківщина,
Що допоміг в скрутний час.
Братів ти своїх не покинув,
У бою ти вправно стріляв.
І вирости сина такого,
Щоб землю свою вберігав!!!

Відео-пісня: «Коли закінчиться війна» Леся і Анатолій Падалко (4,20 хв.)

Учень: Хай буде мир віднині і довіку,
А не війна гуркоче на порі.
І сльози щастя на своїх обличчях
Відчують всміхнені усюди матері.
Хай буде мир, сяйні, веселі діти,
І щастя — наяву, а не у сні.
Й не буде жінка у п'яті сивіти,
Бо десь коханий згинув на війні.
Хай буде мир, замовкнуть всі гармати.
Доволі крові, сліз, нещастя й бід...
Хай відпочине, змучений боями,
До праці звичний чоловічий рід.
«Хай буде мир!» — звертаються до Бога,
Чоло зросивши потом, трударі,
Аби до щастя всі вели дороги
На волелюбній сонячній землі.

Учень: Мир на землі — це росяні світанки,
Краса і творчість, пісня у гаях.
Мир на землі — це вечори і ранки
Із радістю і щастям у серцях.
Мир на землі - це дім, це мама й тато,
Й любові стільки – просто через край!

Це та земля, де щастя є багато
І в кожній хаті – хліба коровай.

Відео-пісня: «Цінуй життя» (1,20 хв.)

Викладач: А час біжить. Куди? Ніхто не знає.

Чому про це не думаємо ми ?

Й життя кудись швиденько пропливає,

А нам здається, що даремно прожили.

Не можемо свою долю ми змінити,

Але під силу нам покращити життя,

Ми можемо навчитися любити

І не тримати в собі ніжні почуття.

Ми можемо дарувати свою ласку,

В підтримку слово вимовить чи два,

Дитині розказати щиро казку,

Щоб сни прекрасні бачила вона.

Усім потрібно завжди пам'ятати:

Не вічні в цьому світі, люди, ми,

Нам необхідно інших поважати,

Щоби не жити, як колись жили.

Любіть себе, та не безмежно,

Не бійтесь правди, хоч яка гірка,

Робіть, що хочете, та обережно,

І не лякайтесь сліз, що як ріка.

Життя — це подарунок для людини

Це шанс безсмертним спробувати стать,

Це найдорожчий скарб, єдиний,

Який не можна обмінять.

(Інна Дзінковська)

Учень: Життя неповторне й у кожного своє. Людина від природи має певні, притаманні тільки їй обдарування, вона наділена розумом, тому здатна творити свою долю, але для цього потрібно працювати над собою, формувати характер, волю, набувати хороші звички, різноманітні вміння і навички, вдосконалювати дух і тіло, мати активну життєву позицію.

Учень: Україна – країна трагедій і краси; країна, де найбільше люблять волю і найменше знали її. Ви – майбутнє України. Тож своїми знаннями, працею, здобутками підносьте культуру, славте її. Будьте гідними своїх предків, любіть рідну землю, бережіть волю і незалежність України, поважайте свій народ і його мелодійну мову. Шануймо себе і свою гідність – будемо шановані іншими!

Викладач:

Нехай вам щастить у житті, і ніколи не забувайте, якої держави ви діти! До якої б національності ви не належали, завжди пам'ятайте: ви – громадяни незалежної України! Ви, діти, наймолодші сини й дочки нашої Вітчизни. Майбутнє України у

ваших руках. Від вас залежить, яким воно буде. Задумайтесь, чи гідні ви сини своїх батьків, чи шануєте ви їх, чи допомагаєте у праці, чи любите рідну землю, чи готові стати на її захист? Я бажаю вам стати відданими синами своєї Вітчизни.

Україна багатонаціональна, багатомовна, але Україна єдина. Пам'ятаймо, не забуваймо і цінуймо нашу Батьківщину!

Життя є дар Божий. Ми повинні берегти цей дар, як святиню. Нехай Господь пошле в серця наші радість, душевний мир, здоров'я, успіх у добрих ділах і добробуті! Будемо ж постійно молитися, щоб він воскресив наші душі і дарував нам любов, яка є основою земного і вічного життя!